

Sygn. akt I PK 229/05

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa B. Ś.
przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno - Usługowo - Handlowemu "K." Spółce z
ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o nawiązanie stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 stycznia 2006 r.,
kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w K.
z dnia 26 października 2004 r., sygn. akt IX Pa .../04,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy w K. w sprawie z powództwa B. Ś. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowo-Handlowemu „K.” Spółka z o.o. w B. o nawiązanie stosunku pracy wyrokiem z 26 października 2004 r. oddalił apelację pozwanego.

W skardze kasacyjnej pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w K. z 26 października 2004 r., opierając skargę na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 12 ustawy z 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.), oraz art. 61 k.c., i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku

Sądu Okręgowego w całości oraz o uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w M. z 22 marca 2004 r. i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa. Wniósł również o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż jest ona oczywiście uzasadniona, i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. kasacja powinna zawierać, między innymi, przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Obowiązek ten spoczywa na skarżącym, który powinien przedstawić argumenty przemawiające za rozpoznaniem kasacji przez Sąd Najwyższy. Przedstawienie wskazanych okoliczności należy do istoty skargi kasacyjnej. W związku z tym w orzecznictwie przyjmuje się jednolicie, że brak w tym zakresie jest nieusuwalny i prowadzi do odrzucenia kasacji bez wzywania do usunięcia braków (np. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 listopada 2000 r. II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51; z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52; z 11 maja 2001 r., III CZ 28/01, OSNC 2001, nr 12, poz. 12; uchwała Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92).

Kasacja powódki nie spełnia opisanego wyżej wymagania. Pełnomocnik skarżącego nie wskazuje żadnej z okoliczności uzasadniających zgodnie z art. 393 k.p.c. przyjęcie kasacji do rozpoznania.

Na marginesie należy zauważyć, że pełnomocnik skarżącej mylnie zakwalifikował nin. kasację jako skargę kasacyjną w rozumieniu art. 398¹ k.p.c. Do postępowania kasacyjnego w niniejszej sprawie nie mają zastosowania przepisy o skardze kasacyjnej wprowadzone ustawą z 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2005, nr 13, poz. 98). Zaskarżony wyrok został bowiem wydany 26 października 2004 r. Tymczasem zgodnie z art. 3 wymienionej ustawy, sprawy wszczęte przed dniem jej wejścia, tj, przed dniem 6 lutego 2005 r., w życie toczą się od tego dnia według przepisów tej ustawy, z tym że do złożenia i

rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem jej wejścia w życie, a także do odmowy przyjęcia jej do rozpoznania, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił kasację na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c.